

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ
Кафедра військової загальної практики – сімейної медицини
(назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

ТВО начальника кафедри військової
загальної практики-сімейної медицини
підполковник медичної служби

Тарас КУЦ

«31» серпня 2020 р.

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЯ ДЛЯ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ –
СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти _____ другий (магістерський) _____
перший (бакалаврський) / другий (магістерський)

вид дисципліни _____ професійна підготовка (обов'язкова) _____
(загальна підготовка (обов'язкова/вибіркова) / професійна підготовка (обов'язкова/вибіркова))

форма навчання _____ денна _____
(денна/заочна)

Київ – 2020/2021 навчальний рік

1. Опис курсу та Веб-сайт його розміщення

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Дерматовенерологія» є галузь медичних знань, яка вивчає фізіологію, анатомію, гістологію шкіри, морфологічні елементи шкірного висипу, етіологію, патогенез, клінічну картину, класифікацію, діагностику та диференційну діагностику захворювань шкіри та інфекцій, що передаються статевим шляхом; передбачає практичну реалізацію принципів діагностики та лікування дерматовенерологічних хворих на догоспітальному етапі військовим лікарем загальної практики-сімейної медицини (ЗП-СМ).

Навчальна дисципліна «Дерматовенерологія» належить до циклу обов'язкових дисциплін, викладається у другому півріччі 1-ого року навчання за освітньо-кваліфікаційний рівнем: магістр медицини; спеціальність: 222 «Медицина»; спеціалізація: загальна практика-сімейна медицина. Дисципліна поглиблює знання щодо принципів діагностики, диференційної діагностики, лікування пацієнтів з захворюваннями шкіри та інфекції, що передаються статевим шляхом та практичні навички пошуку, отримання, інтерпретації, критичної оцінки та використання в практичній діяльності науково доведеної інформації щодо використання лікарських засобів, методів лікування, діагностики, які необхідні для підвищення якості медичної допомоги військовослужбовцям, підвищення рівня їх здоров'я та боєздатності і оптимізації діяльності системи охорони здоров'я на регіональному рівні в цілому.

Основними організаційними формами навчання є лекційні, практичні заняття та семінарські заняття. Лекції покликані підвищити інтерес слухачів до глибшого самостійного вивчення питань навчальної дисципліни. Практичні заняття закріплюють набуті на лекціях і під час самостійної підготовки знання та формують у слухачів навички, а семінарські заняття поглиблюють знання з цієї дисципліни.

Режим доступу до курсу на Навчальному порталі Української військово-медичної академії УВМА:

<https://mcdl.mil.gov.ua/course/index.php?categoryid=79>

2. Мета викладання дисципліни

Головною **метою** викладання навчальної дисципліни «Дерматовенерологія» є: підготовка військових лікарів відповідно до вимог кваліфікаційної характеристики військового лікаря загальної практики-сімейної медицини за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» та підготовка слухачів до самостійної роботи у лікувальних закладах Збройних Сил України 1-2 ролей, ознайомлення з діяльністю поліклінічної та госпітальної ланок лікувальних закладів Збройних Сил України 3-4 ролей.

Під час навчання слухачі повинні закріпити та підвищити придбані знання, уміння та навички з діагностики, надання невідкладної і паліативної

медичної допомоги, лікування та проведення диспансеризації і медичної реабілітації (диспансерного динамічного нагляду, санаторно-курортного відбору) військовослужбовцям, хворим на найбільш розповсюджені захворювання дерматовенерологічного профілю, які зустрічаються в мирний та воєнний часи.

3. Завдання вивчення дисципліни

Завданнями навчальної дисципліни є:

- удосконалити теоретичні знання та практичні навички слухачів щодо застосування в клінічній практиці принципів діагностики та лікування захворювань шкіри та інфекцій, що передаються статевим шляхом;
- підвищити поінформованість слухачів з питань доказової медицини; практичні навички використання результатів доказової медицини; здатність ефективно використовувати на практиці стандарти медичної допомоги і протоколи ведення хворих;
- закріпити та підвищити набуті раніше знання, уміння та навички щодо профілактики основних дерматовенерологічних захворювань з урахуванням сучасних вимог доказової медицини та відповідального ставлення щодо формування навичок здорового способу життя (ЗСЖ) і корекції шкідливих звичок у військовослужбовців.
- надати слухачам знання щодо сучасних аспектів доказового скринінгу захворювань, закріпити вміння його ефективного використання в практичній діяльності та інтерпретації отриманих результатів.

4. Очікувані результати (компетентності)

4.1. У процесі вивчення дисципліни слухачі повинні знати:

- нормативну базу ПМД з надання дерматовенерологічної допомоги в Україні і Збройних Силах України;
- етіологію, патогенез, клінічні прояви і ускладнення, сучасні методи діагностики, лікування та профілактики основних захворювань дерматовенерологічного профілю;
- зміст та обсяг медичної допомоги при невідкладному реагуванні (долікарська допомога) за невідкладних станів;
- методи інтенсивної терапії невідкладних станів при основних дерматовенерологічних захворюваннях;
- клініко-фармакологічні особливості основних груп медикаментозних препаратів для лікування хворих з дерматовенерологічною патологією;
- особливості дерматовенерологічної допомоги в умовах бойових дій та надзвичайних ситуацій (техногенні тощо);

- поділ медичних закладів на категорії можливостей реагування щодо дерматовенерологічної допомоги (ролі 1-4), які визначаються за обов'язковими наявними у них клінічними силами та засобами;
- модульний підхід до дерматовенерологічної допомоги, ґрунтований на заздалегідь визначених групах персоналу та обладнання для простоти управління і більшої гнучкості їхньої роботи;
- зміст та обсяг медичної допомоги хворим на дерматовенерологічну патологію в лікувальних закладах Збройних Сил України 1-4 ролей, розробляти клінічні маршрути пацієнта з дерматовенерологічною патологією в лікувальних закладах 1-2 ролей, принципи розроблення клінічних маршрутів пацієнта з дерматовенерологічною патологією в лікувальних закладах 3-4 ролей;
- принципи формування діагнозів з урахуванням прийнятої в Україні термінології згідно МКХ-10;
- організацію та основні принципи сортування хворих при масовому надходженні в лікувальних закладах Збройних Сил України 1-2 ролей.

4.2. У процесі вивчення дисципліни слухачі повинні вміти:

- самостійно проводити амбулаторний прийом дерматовенерологічних хворих в умовах лікувальних закладів Збройних Сил України 1-2 ролей;
- здійснювати клінічне обстеження хворих, оволодіти прийомами розпиту, огляду, феноменів, що викликаються на здоровій шкірі та при її патологічних станах;
- виявляти та оцінювати симптомно-синдромні прояви патології у військовослужбовців;
- проводити диференційну діагностику, обґрунтувати клінічний діагноз відповідно до прийнятої класифікації і номенклатури хвороб;
- виконувати і самостійно оцінювати клінічні, лабораторні, інструментальні дослідження в обсязі, який встановлений для лікувальних закладів Збройних Сил України 1-2 ролей;
- обґрунтувати схеми, план і тактику лікування дерматовенерологічних хворих на догоспітальному етапі;
- вміти надавати невідкладну лікарську кваліфіковану допомогу;
- володіти методами інтенсивної терапії при невідкладних станах;
- вирішувати питання санаторно-курортного відбору хворих;
- вести медичну документацію на хворих, які знаходяться на лікуванні в лікувальних закладах Збройних Сил України 1-2 ролей;
- взаємодіяти з іншими лікувальними установами для надання невідкладної допомоги в повному обсязі;
- брати участь в проведенні медичних обстежень при освідченні, диспансеризації і медичній реабілітації військовослужбовців;
- вести медичну обліково-звітну документацію на військовослужбовців, які направлені на консультації до лікувальних закладів

вищого рівня, при здійсненні диспансерного динамічного нагляду, санаторно-курортного відбору.

4.3. Компетентності, які набуваються під час засвоєння навчальної дисципліни:

4.3.1. Інтегральна компетентність

ІК Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі охорони здоров'я з питань медичного забезпечення військ (сил), інших військових формувань, утворених відповідно до законів України а також цивільного населення, із застосуванням теорії і методів медичної науки, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується невизначеністю умов і вимог

4.3.2. Загальна підготовка

ЗК-3 Здатність використовувати базові теоретичні знання фундаментальних дисциплін для вирішення практичних завдань за призначенням

ЗК-4 Здатність використовувати знання про основні напрямки та методи наукових досліджень для організації наукових досліджень у військово-медичній галузі, здійснювати пошук, аналіз та обробку інформації з застосуванням стандартних методик та з використанням програмно-технічних засобів

4.3.3. Спеціальна підготовка зі спеціалізацією

СК-1 Здатність до управління первинним контактом з пацієнтом охоплюючи весь спектр проблем із здоров'ям, ефективно і належним чином надавати первинну медичну допомогу, раціонально використовуючи наявні ресурси охорони здоров'я, здійснюючі моніторинг, оцінку, удосконалення якості та безпечності медичної допомоги

СК-2 Здатність застосовувати пацієнт-орієнтований підхід, з урахуванням інтересів пацієнта та розглядати його проблеми в контексті існуючих обставин; надавати тривалу і безперервну допомогу, яка визначається потребами пацієнта

СК-3 Здатність розвивати спеціальні навички вирішення проблем з урахуванням поширеності хвороб та захворюваності прикріпленого населення, надавати допомогу при захворюваннях на ранніх і недиференційованих стадіях; ефективно та раціонально використовувати діагностичні і лікувальні заходи

СК-4 Здатність до комплексної оцінки пацієнтів, що мають кілька медичних проблем, потребують одночасного лікування як гострих, так і хронічних станів; управляти та координувати профілактичні заходи, лікування, догляд, паліативну допомогу та реабілітацію

СК-5 Здатність до орієнтації на громаду та узгодження з наявними ресурсами медико-санітарних потреб окремих пацієнтів і медико-санітарних потреб суспільства, в якому вони живуть

СК-6 Здатність до цілісного підходу до вирішення проблем із здоров'ям пацієнтів, враховуючи їх фізичні, психологічні, соціальні, культурні особливості

4.3.4. Військово-спеціальна підготовка за спеціалізацією

СКв-1 Здатність до організації планування заходів медичної служби та здійснення обліку і звітності у військово-медичних підрозділах у мирний та воєнний час

СКв-2 Здатність планувати і здійснювати санітарні, гігієнічні та протиепідемічні заходи в межах військової частини та у польових умовах у мирний та воєнний час

СКв-3 Здатність організувати і здійснювати лікувально-діагностичний процес, лікувально-профілактичні заходи та заходи з військово-лікарської експертизи та донорства серед особового складу військової частини у мирний та воєнний час

4.4. Запланований результат навчання:

4.4.1. Загальна підготовка

РНз-2 Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

РНз-5 Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки. Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи.

4.4.2. Спеціальна підготовка зі спеціалізацією

РНс-1 Вміти ефективно організувати роботу в закладі первинної медичної допомоги, з урахуванням нормативної бази та правових аспектів діяльності лікаря загальної практики-сімейного лікаря, роботу в команді, дбати про безперервний професійний розвиток.

РНс-2 Здійснювати проведення обстеження, ведення пацієнтів з гострими та хронічними ураженнями шкіри. Володіти навичками консультування з питань профілактики захворювань, що передаються статевим шляхом, ведення пацієнтів з венеричними захворюваннями. Забезпечення маршруту пацієнта.

4.4.3. Військово-спеціальна підготовка за спеціалізацією

РНв-1 Організовувати планування заходів медичної служби та здійснення обліку і звітності у військово-медичних підрозділах у мирний та воєнний час

РНв-3 Вміти організувати і здійснювати лікувально-діагностичний процес, лікувально-профілактичні заходи та заходи з військово-лікарської експертизи та донорства серед особового складу військової частини у мирний та воєнний час

5. Пререквізити

Вміння працювати на ПЕОМ, здійснювати пошук інформації у глобальній мережі Інтернет, використовувати сучасні інформаційні технології

"Дерматовенерологія" як навчальна дисципліна ґрунтується на вивченні слухачами УВМА основних захворювань шкіри та інфекцій, що передаються статевим шляхом, які зустрічаються у практиці військового лікаря загальної практики-сімейної медицини.

6. Тривалість курсу

Обсяг дисципліни: 2,5 кредити ECTS, 75 годин.

Лекції: 6 годин

Практичні заняття: 28 годин

Семінарські: 16 годин

Самостійна робота: 25 годин

Форми контролю: диференційований залік.

Теми, що розглядаються:

Тема 1. Загальні питання дерматовенерології. Морфологічні елементи шкірних висипань. Принципи діагностики та лікування.

Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів.

Тема 3. Дерматозоонози. Вірусні дерматози. Мікози.

Тема 4. Дерматити. Токсикодермії. Екзема. Сверблячі дерматози. Шкірні прояви дифузних захворювань сполучної тканини.

Тема 5. Псоріаз. Парасоріаз. Червоний плоский лишай. Новоутворення шкіри.

Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом.

Тема 7. СНІД.

7. Інформація про викладачів

Викладач	Федорич Павло Володимирович
Вчений ступінь	кандидат медичних наук
Посада	професор кафедри
Наукові інтереси	дерматовенерологія
Контактний телефон викладача	0672204552
E-mail викладача	pvf@meta.ua
Викладач	Гречанська Лариса Василівна
Вчений ступінь	кандидат медичних наук
Посада	доцент кафедри
Наукові інтереси	Дерматовенерологія

Контактний телефон викладача	0672204552
E-mail викладача	Lv555@ukr.net

8. Методи викладання

Денна форма навчання;

- фронтальна форма навчання, коли усі слухачі під контролем викладача виконують одне і теж завдання одночасно;
- індивідуальна форма навчання, коли слухачі виконують завдання послідовно, один за одним.

При цьому, залежно від необхідності досягнення рівнів знання чи вміння викладач повинен використовувати наступні методи.

За джерелами знань використовують методи навчання:

словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж, робота з літературою;

наочні – демонстрація, ілюстрація, спостереження;

практичні – практична робота, вирішення задачі, самостійна робота.

Інтерактивні методи – дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, ділова гра, кейс-метод.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи:

- пояснювальний (викладач доводить готову інформацію різними засобами, а слухачі її сприймають, усвідомлюють та фіксують у пам'яті. Цей метод є одним із найбільш економічних способів передачі знань, передбачає використання таких засобів інформації, як слово (усне і друковане), різні наочні посібники, плакати, комп'ютерний ілюстраційний матеріал і т. ін. Знання, які отримані в результаті реалізації цього методу не формують вміння, цей метод використовується для досягнення рівня «Знати»,

- репродуктивний головною ознакою якого є доведення і повторення способу діяльності, згідно завдання викладача,

- проблемного викладу (використовується викладачем при постановці проблеми перед тими, хто навчається і подальшого її вирішення, але при цьому викладач показує шляхи рішення, розкриває хід своєї думки. Цей метод повинен застосовуватись викладачем під час проведення практичних занять. Безпосереднім результатом проблемного викладання повинно бути засвоєння слухачами способу і логіки вирішення конкретної проблеми, але ще без вміння застосовувати їх самостійно. Цей метод навчає слухачів способу отримання знань. З його допомогою вони отримують навички сучасного клінічного мислення)

- частково-пошуковий (евристичний) (для досягнення мети поступового наближення слухачів до самостійного вирішення проблем шляхом попереднього навчання виконання окремих елементів рішення. Використовується при виконанні практичних завдань щодо діагностики та

лікування захворювань нервової системи, коли спосіб пошуку оптимального рішення визначає викладач, але рішення знаходить самслухач.

- дослідницький. є необхідним для повноцінного засвоєння досвіду лікарської діяльності. Викладач використовує його для забезпечення творчого застосування знань, оволодіння методами наукового пізнання, формування риси творчої діяльності є умовою формування зацікавленості, потребу в такій формі діяльності. Формами застосування цього методу є: завдання на самопідготовку).

За системним підходом: стимулювання та мотивація; контроль та самоконтроль.

За основними етапами процесу: формування знань; формування умінь і навичок; застосування знань; узагальнення; закріплення; перевірка.

9. Політика курсу

Слухач повинен:

- вчасно приходити на заняття.
- у випадку пропуску лекційних / практичних занять без поважної причини, слухач може бути не допущений до підсумкового контролю (заліку), або його підсумкова оцінка буде знижена;
- добросовісно готуватися до усіх видів поточного та підсумкового контролю;
- брати активну участь у практичних заняттях;
- бути толерантним у спілкуванні з викладачем та іншими слухачами, зокрема під час обговорення питань на лекційних, практичних та семінарських заняттях;
- на свій вибір має підготувати один реферат / одну презентацію з матеріалу, що виноситься на самостійне вивчення;
- слухач може перескласти підсумкову контрольну роботу у випадку отримання оцінки «незадовільно»;
- у випадку порушення норм академічної доброчесності під час виконання завдань поточного чи підсумкового контролю, слухач отримає «0» балів.
- неухильно дотримуватися правил внутрішнього розпорядку навчального закладу; інших видів політики, передбаченої нормативними документами, що регулюють навчальний процес в УВМА.

Якщо слухач має претензії до викладача через оцінювання, якість надання послуг тощо, спершу треба повідомити про це самого викладача; якщо проблему не вдалося вирішити, слухач має право звернутися до начальника кафедри чи керівництва факультету.

10. Види контролю знань та методи їх проведення

Складовою частиною процесу навчання є система контролю та звітності слухачів за якістю засвоєння навчального матеріалу. Головна мета

контролю полягає у забезпеченні наукового рівня придбаних слухачами знань, міцності сформованих у них вмінь та навичок.

Види контролю:

- поточний контроль базових знань (тестові завдання);
- самоконтроль
- підсумковий (залік з кредитного модулю).

Методи оцінювання результатів навчання

1. Індивідуальне усне опитування.
2. Тестовий контроль.
3. Вирішення типових практичних завдань.
4. Письмовий теоретичний контроль.
5. Індивідуальний контроль практичних дій та отриманих результатів

Методи поточного контролю: усне опитування, письмовий експрес контроль, виступи при обговоренні питань на практичних заняттях;

Методи самоконтролю: питання самоконтролю;

Методи підсумкового контролю: залік.

Кількість контрольних заходів, форми їх проведення, періодичність доводяться до слухачів на початку вивчення дисципліни.

Поточний контроль – оцінювання теоретичних знань і практичних навичок слухачів з конкретного змістового модуля (логічно завершеної частини навчальної дисципліни). Проводиться на всіх видах навчальних занять.

Форми проведення поточного контролю та критерії оцінки рівня знань визначаються кафедрою. Основні форми поточного контролю: усне опитування, письмовий контроль, тестування, ситуаційні задачі, практичні завдання, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Основна мета поточного контролю – постійне отримання викладачем інформації про якість засвоєння слухачами матеріалу навчальної дисципліни, перевірка готовності слухачів до виконання наступних навчальних завдань, а також управління їх навчальною мотивацією. Результати поточного контролю використовуються для коригування методів і засобів навчання та враховуються на заліку. Кількість балів для визначення результатів поточного контролю залежить від рівня знань слухача, вміння використовувати їх при виконанні практичних завдань, навичок пошуку науково доведеної інформації в мережі Інтернет. Результати поточного контролю фіксуються в журналі обліку навчальних занять.

Самоконтроль призначений для самооцінки слухачами якості засвоєння навчального матеріалу з конкретної теми навчальної дисципліни. З цією метою у завданнях на самостійну підготовку передбачаються питання для самоконтролю.

Підсумковий контроль проводиться у вигляді заліку в термін, встановлений графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою навчальної дисципліни.

Слухач не може бути звільнений від здачі підсумкового контролю і отримати оцінку з навчальної дисципліни «Дерматовенерологія» автоматично.

По закінченню вивчення навчальної дисципліни за умов здачі усіх передбачених програмою контрольних заходів слухач складає залік.

Форма проведення контролю (усна, письмова, комбінована), зміст і структура контрольних завдань, білетів та критерії оцінювання обговорюються на засіданні кафедри і затверджуються начальником кафедри не пізніше ніж за місяць до початку складання контрольного заходу. Названі матеріали дійсні протягом навчального року, вони є складовою навчально-методичної документації з дисципліни і зберігаються на кафедрі. Можливе поєднання різних форм контролю.

11. Шкала оцінок

Максимальна кількість балів, яку слухач може набрати під час всіх передбачених практичних та семінарських занять, дорівнює 65 балам. За залік слухач може набрати максимально 43 бали.

Рейтингова оцінка слухача з дисципліни складається з балів, що він отримує **під час вивчення дисципліни:**

відповіді на 13 семінарських та практичних заняттях;
проведення диференційованого заліку.

Бали, які ад'юнкт отримав під час всіх передбачених семінарських та практичних занять складають 60 % від рейтингової оцінки, за залік – 40 % відповідно. Підвищити оцінку можливо за рахунок виконання індивідуального завдання.

Система оцінювання за дисципліну

Робота на практичних, самостійних та семінарських заняттях з дисципліни «Дерматовенерологія».

Оцінка за одну відповідь дорівнює:

– повне та самостійне виконання практичного завдання
або повна та обґрунтована відповідь на запитання	5;
– неповне, але самостійне виконання практичного завдання
або повна відповідь на запитання	4;
– виконання практичного завдання за допомогою викладача
або неповна відповідь на запитання	3;
– слухачі не здатний виконати практичне завдання навіть
за допомогою викладача або відсутня відповідь на запитання	2.

Максимальна кількість балів на всіх практичних та семінарських заняттях дорівнює:

$$13 \times 5 = 65$$

Мінімальна кількість балів, яку слухач може набрати під час всіх передбачених практичних та семінарських занять з дисципліни, дорівнює:

$$13 \times 3 = 39$$

Індивідуальне завдання

Вага індивідуального завдання не повинна перевищувати коефіцієнт 0,1 від загальної кількості балів. За відпрацьоване індивідуальне завдання слухачів отримує від 5 до 9 балів.

Критерії оцінювання занять з дисципліни «Дерматовенерологія».

Тема	Максимальний бал	Мінімальний бал
Тема 1	10	6
Тема 2	10	6
Тема 3	10	6
Тема 4	10	6
Тема 5	10	6
Тема 6	10	6
Тема 7	5	3
Всього	65	39
Індивідуальне завдання	9	5
Залік	43	25
Разом сума балів	117	69

Умови допуску до заліку

Залік здійснюється по завершенню вивчення всіх тем дисципліни на останньому контрольному занятті.

Слухач допускається до **диференційованого заліку**, якщо він до початку заліку ліквідував заборгованість за всіма видами робіт, які передбачені робочим навчальним планом (робочою програмою навчальної дисципліни) та при вивченні дисципліни набрав кількість балів, не меншу за мінімальну (44 бали).

Слухач, який набрав протягом семестру рейтингову оцінку з кредитного модуля менше за 44 бали, до заліку не допускається. Він отримує оцінку F «не зараховано» з обов'язковим повторним вивченням дисципліни».

Критерії оцінювання заліку

Максимальна кількість балів, що може отримати слухач за залік дорівнює 43, а мінімальна – 25.

Критерії	Бали
----------	------

повна відповідь на питання білету	43
не повна відповідь на питання білету	34
часткова відповідь на питання білету	25
відповідь на питання білету містить грубі помилки	0
відсутність відповіді на теоретичне питання білету	0

Порядок застосування рейтингової системи оцінювання

Рейтингова система оцінювання успішності з навчальної дисципліни доводиться слухачам на першому занятті.

Рейтингова оцінка (сума балів), яку слухач набрав з навчальної дисципліни за результатом всіх видів навчальних занять, доводиться до нього на останньому занятті.

Рейтингова оцінка (в балах) навчальної дисципліни визначається як сума рейтингового балу, що слухач набрав протягом навчальних занять, виконання індивідуального завдання та рейтингового балу за результатами відповідей на заліку.

Для визначення оцінки за шкалою ЄКТС та національною шкалою рейтингова оцінка (в балах) навчальної дисципліни переводиться згідно з таблицею.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Рейтенгова оцінка	Відсоткове співвідношення	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
			для екзамену та диференційованого заліку	для заліку
105-117	90-100	A	відмінно	зараховано
96-104	82-89	B	добре	
87-95	75-81	C		
78-86	67-74	D	задовільно	
70-77	60-66	E		
41-59	35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-40	1-34	F		

Навчальна дисципліна зараховується слухачу, якщо він набрав не менше 59 балів (39 за поточну діяльність, 5 за індивідуальне завдання та 25 за залік).

Отримані результати вносить до відомості обліку успішності.

12. Структура та розподіл навчального часу з тем і видів навчальних занять з навчальної дисципліни «Дерматовенерологія»

№ з/п	Види навч. занять за розкладом під кер. викл.	Кіль-ть годин	Номери і найменування розділів і тем	Література
-------	---	---------------	--------------------------------------	------------

1	2	3	4	5
Кредитний модуль 1			Рік навчання: 1-й 3-є півріччя	
ЗМ1 Дерматовенерологія				
1	Практичне заняття	4	Тема 1. Загальні питання дерматовенерології. Морфологічні елементи шкірних висипань. Принципи діагностики та лікування. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1. Огляд шкіри та слизових оболонок. 2.2. Визначення морфологічних елементів шкірних висипань. 2.3. Визначення дермографізму. 2.4. Основні принципи місцевого лікування при захворюваннях шкіри. 2. Вирішення ситуаційних задач Тестовий контроль поточного рівня знань	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.33-115; 2: с. 18-35.
2	Семінарське заняття	2	Тема 1. Загальні питання дерматовенерології. Морфологічні елементи шкірних висипань. Принципи діагностики та лікування. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Анатомія, фізіологія, гістологія шкіри та її придатків. Морфологічні елементи шкірних висипань. 1.2. Методи обстеження дерматовенерологічних хворих (огляд, пальпація, визначення дермографізму, діагностичні прийоми при різних захворюваннях шкіри) 1.3. Основні принципи місцевого лікування. Застосування різних лікарських форм в залежності від клінічних проявів та гостроти процесу. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань: 2.1. Відмінності у застосуванні топічних лікарських засобів. Приклади. 2.2. Морфологічні елементи шкірних висипань. Значення для діагностики. Приклади.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.33-115; 2: с. 18-35.
3	Самостійна робота	3	Тема 1. Загальні питання дерматовенерології. Морфологічні елементи шкірних висипань. Принципи діагностики та лікування. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1 Анатомія, фізіологія, гістологія шкіри та її придатків. 1.2 Морфологічні елементи шкірних висипань. 1.3 Особливості обстеження дерматовенерологічних хворих. 1.4 Принципи місцевого лікування захворювань шкіри в залежності від клінічних проявів та гостроти процесу.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.33-115; 2: с. 18-35.
4	Лекція	2	Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів. 1. Етіологія, патогенез, клінічна картина, лабораторна діагностика, диференційна діагностика, лікування, профілактика піодермій. 2. Інфекційні еритеми: клініка, діагностика, лікування. 3. Захворювання придатків шкіри: волосся, нігтів, сальних та потових залоз. Васкуліти шкіри: клінічні особливості, діагностичні критерії.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.140-167, 465-486, 536-552; 2: с. 138-146; 136-138.
5	Практичне заняття	4	Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1 Принципи діагностики та диференційної діагностики піодермій. Методи дослідження. 2.2 Оцінка клінічних та лабораторних даних щодо діагностики	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.140-

			інфекційних еритем. 2.3 Визначення діагностичних критеріїв у диференційній діагностиці захворювань волосся. 2.4 Огляд та діагностичні прийоми в диференційній діагностиці захворювань нігтів. 2.5 Огляд та діагностичні прийоми в диференційній діагностиці захворювань сальних та потових залоз. 2.6 Діагностичні ознаки та маршрут пацієнта з васкулітами шкіри. 3.Вирішення ситуаційних задач 4.Тестовий контроль поточного рівня знань	167, 465-486, 536-552; 2: с. 138-146; 136-138.
6	Семінарське заняття	2	Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Класифікація піодермій. Клінічна картина. Методи діагностики. Системне та місцеве лікування. 1.2. Діагностика та диференційна діагностика інфекційних еритем. Лікування. 1.3. Захворювання волосся, нігтів, потових та сальних залоз. 1.4. Васкуліти шкіри. Діагностика, диф. діагностика, лікування. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань: 2.1 Основні групи антибактеріальних препаратів, показання та протипоказання для їх призначення. Топічні антибактеріальні засоби. 2.2 Хвороба Лайма: шкірні прояви, діагностика, лікування. 2.3 Сучасна діагностика та лікування акне. 2.4 Алопеції у клінічній практиці сімейного лікаря. 2.5 Онїходистрофії як прояв захворювань внутрішніх органів.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.140-167, 465-486, 536-552; 2: с. 138-146; 136-138.
7	Самостійна робота	4	Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1 Етіологія, патогенез, клінічна картина, лабораторна діагностика, диференційна діагностика, лікування, профілактика піодермій. 1.2 Інфекційні еритеми: клініка, діагностика, лікування. 1.3 Захворювання придатків шкіри. 1.4 Васкуліти шкіри: клінічні особливості, діагностичні критерії.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.140-167, 465-486, 536-552; 2: с. 138-146; 136-138.
8	Лекція	2	Тема 3. Дерматозоонози. Вірусні дерматози. Мікози. 1. Короста. Вошивість. Демодекоз. Клініка, діагностика, лікування. 2. Герпес. Папіломавірусна інфекція. Контагіозний моллюск. Етіологія, патогенез, клінічна картина, лабораторна діагностика, диференційна діагностика, лікування. 3. Мікози шкіри: класифікація, клініка, діагностика, лікування та профілактика.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.115-139, 207-253, 338-364; 2: с. 72-102.

9	Практичне заняття	4	Тема 3. Дерматозоонози. Вірусні дерматози. Мікози. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1. Виявлення ходів корости 2.2. Визначення проби Бальзера 2.3. Огляд шкіри під лампою Вуда 2.4. Проведення мікроскопічної діагностики для виявлення патогенних грибів. 2.5. Дезинфекція при грибкових захворюваннях. 3.Вирішення ситуаційних задач 4.Тестовий контроль поточного рівня знань	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.115-139, 207-253, 338-364; 2: с. 72-102.
10	Семінарське заняття	2	Тема 3. Дерматозоонози. Вірусні дерматози. Мікози. 1.Обговорення питань за темою: 1. Короста. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування. 2. Вошивість. Етіологія, клініка, діагностика, лікування. 3. Демодекоз. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування. 4. Герпес. Простий герпес. Оперізуючий герпес. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування. 5. Папіломавірусна інфекція. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. 6. Контагіозний моллюск. Діагностика, лікування. 7. Мікози шкіри: класифікація, клініка, діагностика, лікування та профілактика. 8. Кератомікози. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування, профілактика. 9. Трихомікози. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування, профілактика. 10. Кандидози. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування, профілактика. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань: 2.1 Клінічні особливості та лікування демодекозу. 2.2 Системне та місцеве протівірусне лікування. Основні принципи застосування. 2.3 Класифікація, клінічні прояви та лікування папіломавірусної інфекції. 2.4 Трихомікози: диференційна діагностика та принципи лікування.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.115-139, 207-253, 338-364; 2: с. 72-102
11	Самостійна робота	4	Тема 3. Дерматозоонози. Вірусні дерматози. Мікози. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1. Мікроспорія. Етіологія, клініка, діагностичні критерії, лікування. 1.2 Трихофітія. Етіологія, клініка, діагностика, лікування. 1.3. Кандидозні ураження шкіри. Класифікація, діагностика, лікування та профілактика. 1.4. Оніхомікози. Діагностика та лікування. 1.5. Протигрибкові засоби для системного та місцевого лікування мікозів шкіри. 1.6. Атипові форми корости. 1.7. Засоби для місцевого лікування паразитарних захворювань шкіри. 1.8. Герпесвірусна інфекція. Етіологія. Атипові форми оперізуючого герпесу. 1.9. Папіломавірусна інфекція. Класифікація. Препарати для системного та місцевого лікування. Деструктивні методи лікування. 1.10. Протівірусні препарати системної та місцевої дії.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.115-139, 207-253, 338-364; 2: с. 72-102.

12	Практичне заняття	4	Тема 4. Дерматити. Токсикодермії. Екзема. Сверблячі дерматози. Шкірні прояви дифузних захворювань сполучної тканини. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1. Діагностика та лікування опіків різного ступеню тяжкості. 2.2. Причини виникнення, клініка, діагностичні критерії та лікування токсикодермії 2.3. Техніка проведення експургаторного методу. 2.4. Діагностичні критерії atopічного дерматиту. 2.5 Діагностика шкірних форм склеродермії. Маршрут пацієнта. 2.6. Шкірні прояви дерматоміозиту. Маршрут пацієнта. 2.7. Діагностика шкірних форм червоного вовчак. Маршрут пацієнта. 3.Вирішення ситуаційних задач 4.Тестовий контроль поточного рівня знань	Розділ 11: обов'язкова література: 1: с.254-299, 486-514; 2: с. 113-136; 3: с.1-56.
13	Семінарське заняття	2	Тема 4. Дерматити. Токсикодермії. Екзема. Сверблячі дерматози. Шкірні прояви дифузних захворювань сполучної тканини. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Дерматити. Класифікація, клінічна картина, лікування. 1.2. Токсикодермії. Причини виникнення, клініка, діагностичні критерії, лікування. 1.3. Екзема: класифікація, клініка, діагностика, лікування. 1.4. Атопічний дерматит. Діагностичні критерії, клінічні форми, лікування. 1.5 Вогнищева склеродермія. Патогенез, діагностика, клініка, лікування. 1.6. Шкірні прояви дерматоміозиту. 1.7. Червоний вовчак, шкірні прояви: клініка, діагностика та лікування. 3. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань: 3.1 Кропив'янка. Клінічні прояви. Методи діагностики Лікування. 3.2 Препарати, що викликають токсикоалергічні реакції. 3.3 Атопічний дерматит. Уніфікований клінічний протокол. 3.4 Шкірні прояви склеродермії. 3.5 Дерматоміозит. Діагностика та диф. діагностика. 3.6 Дискоїдний червоний вовчак. Патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування.	Розділ 11: обов'язкова література: 1: с.254-299, 486-514; 2: с. 113-136; 3: с.1-56.
14	Самостійна робота	3	Тема 4. Дерматити. Токсикодермії. Екзема. Сверблячі дерматози. Шкірні прояви дифузних захворювань сполучної тканини. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1. Дерматити. Класифікація, клінічна картина, лікування. 1.2. Токсикодермії. Причини виникнення, клініка, діагностичні критерії, лікування. 1.3. Екземи: класифікація, клініка, діагностика, лікування. 1.4. Атопічний дерматит. Діагностичні критерії, клінічні форми, лікування. 1.5 Вогнищева склеродермія. Патогенез, клінічні форми, лікування. 1.6. Шкірні прояви дерматоміозиту. 1.7. Червоний вовчак: клініка, діагностика та лікування.	Розділ 11: обов'язкова література: 1: с.254-299, 486-514; 2: с. 113-136; 3: 1-56.

15	Практичне заняття	4	Тема 5. Псоріаз. Парапсоріаз. Червоний плоский лишай. Новоутворення шкіри. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1. Псоріаз. Формулювання клінічного діагнозу. Визначення псоріатичних феноменів. 2.2. Проведення ультрафіолетового опромінення шкіри при псоріазі. Визначення біодози. 2.3. Диференційна діагностика парапсоріазу. 2.3. Клінічна характеристика типової форми червоного плоского лишая. Сітка Уікхема. 2.4 Клінічна картина доброякісних новоутворень шкіри. 2.5. Клінічна картина преанкротів. Маршрут пацієнта. 2.6. Клінічна та дерматоскопічна картина злоякісних новоутворень шкіри. Маршрут пацієнта. 3.Вирішення ситуаційних задач 4.Тестовий контроль поточного рівня знань	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.167-206, 572-604; 2: с. 102-113; 164-188; 4: 1-72; 5:1-38; 6:1-56.
16	Семінарське заняття	2	Тема 5. Псоріаз. Парапсоріаз. Червоний плоский лишай. Новоутворення шкіри. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Псоріаз. Патогенез, класифікація, клініка, діагностичні прийоми, лікування. 1.2. Парапсоріаз. Класифікація, клініка, діагностика, лікування. 1.3. Червоний плоский лишай. Клініка, діагностика, принципи лікування. 1.4 Доброякісні новоутворення шкіри. 1.5. Преанкроти. 1.6. Злоякісні новоутворення шкіри. 2.Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань: 2.1 Клінічні форми псоріазу. 2.2. Системне та місцеве лікування псоріазу. 2.3. Бляшковий парапсоріаз. Диф.діагностика з лімфомами шкіри. 2.4. Атипові форми червоного плоского лишая. Особливості діагностики. Лікування. 2.5. Діагностика базальноклітинного раку шкіри. 2.6. Критерії діагностики меланоми шкіри.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.167-206, 572-604; 2: с. 102-113; 164-188; 4: 1-72; 5:1-38; 6:1-56.
17	Самостійна робота	3	Тема 5. Псоріаз. Парапсоріаз. Червоний плоский лишай. Новоутворення шкіри. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1. Псоріаз. Патогенез, класифікація, клініка, діагностичні прийоми, лікування. 1.2. Парапсоріаз. Класифікація, клініка, діагностика, лікування. 1.3. Червоний плоский лишай. Типові та атипові форми. Клініка, діагностика, принципи лікування. 1.4 Доброякісні новоутворення шкіри. 1.5. Преанкроти. 1.6. Злоякісні новоутворення шкіри.	Розділ 11: обов'язкова література : 1: с.167-206, 572-604; 2: с. 102-113; 164-188; 4: 1-72; 5:1-38; 6:1-56.

18	Лекція	2	Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом. 1. Сифіліс. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка, лабораторна діагностика, принципи лікування, профілактика. 2. Гонорея. Етіологія, патогенез, клінічна картина, класифікація, лабораторна діагностика, лікування, профілактика. 3. Урогенітальний хламідіоз. Клініка, діагностика, лікування. 4. Хвороба Рейтера. 5. Сечостатевий мікоплазмоз. Клініка, діагностика, лікування. 6. Трихомоніаз. Клініка, діагностика, лікування. 7. Бактеральний вагіноз. Клініка, діагностика, лікування. 8. Урогенітальний кандидоз. Клінічні прояви, лабораторна діагностика, лікування. 9. Вірусні ураження сечостатевої системи. Клініка, діагностика, лікування.	Розділ 11: обов'язко ва література : 1: с.647-839; 2: с. 188-319.
19	Практичне заняття	6	Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1. Диференційна діагностика твердого шанкру 2.2. Класифікація висипів вторинного періоду сифілісу. 2.3. Лабораторні дослідження при сифілісі, їх інтерпретація. 2.4. Клінічні прояви третинного періоду сифілісу. 2.5. Профілактика сифілісу. 2.6. Маршрут пацієнта хворого на сифіліс. 2.7. Гонорея: клінічні прояви та класифікація. 2.8. Забір виділень із сечостатевих органів для дослідження. 2.9. Лабораторна діагностика гонореї. 2.9. Маршрут пацієнта із гонореєю. 2.10. Діагностика бактеріального вагінозу. 2.11. Методика амінового тесту на бактеріальний вагіноз. 2.12. Проведення двостаканної проби при уретритах. 2.13. Мікроскопія урогенітальних виділень. 2.14 Діагностика трихомоніазу. 2.15. Діагностика урогенітального кандидозу 3.Вирішення ситуаційних задач 4.Тестовий контроль поточного рівня знань	Розділ 11: обов'язко ва література : 1: с.647-839; 2: с. 188-319.
20	Семінарське заняття	4	Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Загальний перебіг сифілітичної інфекції. 1.2. Класифікація. 1.3.Клінічні прояви первинного періоду сифілісу. 1.4. Клінічні прояви вторинного періоду сифілісу. 1.5. Третинний сифіліс. 1.6. Серологічна діагностика сифілісу. 1.7. Лікування та профілактика сифілісу. 1.8. Вроджений сифіліс. 1.9. Вісцеральний сифіліс. 1.10. Гонорея: класифікація та клінічні прояви. 1.11. Лабораторна діагностика гонореї. 1.12. Лікування та профілактика гонореї. 1.13. Урогенітальний хламідіоз. Клініка, діагностика, лікування. 1.14. Хвороба Рейтера. 1.15. Сечостатевий мікоплазмоз. Клініка, діагностика, лікування. 1.16. Трихомоніаз. Етіологія, діагностика, клінічна картина. Лікування. 1.17. Бактеріальний вагіноз. Клініка, діагностика, лікування. 1.18. Урогенітальний кандидоз. Клінічні прояви, лабораторна діагностика, лікування. 1.19. Вірусні ураження сечостатевої системи. Клініка, діагностика, лікування.	Розділ 11: обов'язко ва література : 1: с.647-839; 2: с. 188-319.

			2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань: 1.1. Типові та атипові форми твердого шанкру. 1.2. Класифікація вторинного періоду сифілісу. 1.3. Класифікація горбикуватого та гумозного сифілісів. 1.4. Трепонемні та нетрепонемні тести діагностики сифілісу. 1.5. Гонорея у чоловіків. 1.6. Гонорея у жінок. 1.7. Лікування та профілактика гонореї. 1.8. Вірусні захворювання сечостатевої системи. 1.9. Клінічні прояви та лабораторні методи діагностики хлімідіозу. 1.10. Діагностика та принципи лікування мікоплазмозу. 1.11. Трихомоніаз. Етіологія, методи діагностики, лікування. 1.12. Бактеріальний вагіноз. Діагностика, диф діагностика, лікування. 1.13. Кандидозне ураження сечостатевої системи. Принципи діагностики та лікування.	
21	Самостійна робота	6	Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1. Загальний перебіг сифілісу. 1.2. Класифікація. 1.3.Клінічні прояви первинного періоду сифілісу. 1.4. Клінічні прояви вторинного періоду сифілісу. 1.5. Третинний сифіліс. 1.6. Серологічна діагностика сифілісу. 1.7. Лікування та профілактика сифілісу. 1.8. Вроджений сифіліс. 1.9. Гонорея: клінічні прояви та класифікація. 1.10. Лабораторна діагностика гонореї. 1.11. Лікування та профілактика гонореї. 1.12.Урогенітальний хламідіоз. Клініка, діагностика, лікування. 1.13.Хвороба Рейтера. 1.14. Сечостатевий мікоплазмоз. Клініка, діагностика, лікування. 1.15.Трихомоніаз. Етіологія, діагностика, клінічна картина. Лікування. 1.16.Бактеріальний вагіноз. Клініка, діагностика, лікування. 1.17.Урогенітальний кандидоз. Клінічні прояви, лабораторна діагностика, лікування. 1.18.Вірусні ураження сечостатевої системи. Клініка, діагностика, лікування.	Розділ 11: обов'язкова література: 1: с.647-839; 2: с. 188-319.
22	Практичне заняття	2	Тема 7. СНІД. 1.Тестовий контроль початкового рівня знань 2. Відпрацювання практичних питань: 2.1 Особливості надання медичних послуг ВІЛ-інфікованим хворим. 2.2 Клінічні особливості та підходи до лікування захворювань шкіри у ВІЛ-інфікованих. 2.3 Особливості перебігу та лікування інфекцій, що передаються статевим шляхом у ВІЛ-інфікованих. 3.Вирішення ситуаційних задач 4.Тестовий контроль поточного рівня знань	Розділ 11: обов'язкова література: 1: с.840-861; 2: с. 319-339.

23	Самостійна робота	2	Тема 7. СНІД. 1.Самостійна підготовка теоретичних питань: 1.1.ВІЛ-інфекція/СНІД – загальна характеристика хвороби. 1.2 Особливості перебігу захворювань шкіри у ВІЛ-інфікованих осіб. 1.3 Особливості перебігу інфекцій, що передаються статевим шляхом у ВІЛ-інфікованих осіб.	Розділ 11: обов'язкова література: 1: с.840-861; 2: с. 319-339.
24	Диф. залік	2	Тема 1. Загальні питання дерматовенерології. Морфологічні елементи шкірних висипань. Принципи діагностики та лікування. Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів. Тема 3. Дерматозоозози. Вірусні дерматози. Мікози. Тема 4. Дерматити. Токсикодермії. Екзема. Сверблячі дерматози. Шкірні прояви дифузних захворювань сполучної тканини. Тема 5. Псоріаз. Парапсоріаз. Червоний плоский лишай. Новоутворення шкіри. Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом. Тема 7. СНІД.	Дивися розділ 11 Обов'язкова література: 1-6. Додаткова література: 1-6.

13. Завдання для самостійної роботи

13.1. Завдання для самостійної роботи при вивченні дисципліни

Тема 1. Загальні питання дерматовенерології. Морфологічні елементи шкірних висипань. Принципи діагностики та лікування.

Анатомія, фізіологія, гістологія шкіри та її придатків.

Морфологічні елементи шкірних висипань.

Особливості обстеження дерматовенерологічних хворих.

Принципи місцевого лікування захворювань шкіри в залежності від клінічних проявів та гостроти процесу.

Тема 2. Піодермії. Інфекційні еритеми. Захворювання придатків шкіри. Шкірні прояви васкулітів.

Етіологія, патогенез, клінічна картина, лабораторна діагностика, диференційна діагностика, лікування, профілактика піодермій.

Інфекційні еритеми: клініка, діагностика, лікування.

Захворювання придатків шкіри.

Васкуліти шкіри: клінічні особливості, діагностичні критерії.

Тема 3. Дерматозоозози. Вірусні дерматози. Мікози.

Мікроспорія. Етіологія, клініка, діагностичні критерії, лікування.

Трихофітія. Етіологія, клініка, діагностика, лікування.

Кандидозні ураження шкіри. Класифікація, діагностика, лікування та профілактика.

Онїхомікози. Діагностика та лікування.

Протигрибкові засоби для системного та місцевого лікування мікозів шкіри.

Атипові форми корости.

Засоби для місцевого лікування паразитарних захворювань шкіри.

Герпесвірусна інфекція. Етіологія. Атипові форми оперізуючого герпесу.

Папіломавірусна інфекція. Класифікація. Препарати для системного та місцевого лікування. Деструктивні методи лікування.

Противірусні препарати системної та місцевої дії.

Тема 4. Дерматити. Токсикодермії. Екзема. Сверблячі дерматози.

Шкірні прояви дифузних захворювань сполучної тканини.

Дерматити. Класифікація, клінічна картина, лікування.

Токсикодермії. Причини виникнення, клініка, діагностичні критерії, лікування.

Екземи: класифікація, клініка, діагностика, лікування.

Атопічний дерматит. Діагностичні критерії, клінічні форми, лікування.

Вогнищева склеродермія. Патогенез, клінічні форми, лікування.

Шкірні прояви дерматоміозиту.

Червоний вовчак: клініка, діагностика та лікування.

Тема 5. Псоріаз. Парапсоріаз. Червоний плоский лишай. Новоутворення шкіри.

Псоріаз. Патогенез, класифікація, клініка, діагностичні прийоми, лікування.

Парапсоріаз. Класифікація, клініка, діагностика, лікування.

Червоний плоский лишай. Типові та атипові форми. Клініка, діагностика, принципи лікування.

Доброякісні новоутворення шкіри.

Преканкрози.

Злоякісні новоутворення шкіри.

Тема 6. Інфекції, що передаються статевим шляхом.

Загальний перебіг сифілісу.

Класифікація.

Клінічні прояви первинного періоду сифілісу.

Клінічні прояви вторинного періоду сифілісу.

Третинний сифіліс.

Серологічна діагностика сифілісу.

Лікування та профілактика сифілісу.

Вроджений сифіліс.

Гонорея: клінічні прояви та класифікація.

Лабораторна діагностика гонореї.

Лікування та профілактика гонореї.

Урогенітальний хламідіоз. Клініка, діагностика, лікування.

Хвороба Рейтера.

Сечостатевий мікоплазмоз. Клініка, діагностика, лікування.

Трихомоніаз. Етіологія, діагностика, клінічна картина. Лікування.

Бактеріальний вагіноз. Клініка, діагностика, лікування.

Урогенітальний кандидоз. Клінічні прояви, лабораторна діагностика, лікування.

Вірусні ураження сечостатевої системи. Клініка, діагностика, лікування.

Тема 7. СНІД.

ВІЛ-інфекція/СНІД – загальна характеристика хвороби.

Особливості перебігу захворювань шкіри у ВІЛ-інфікованих осіб.

Особливості перебігу інфекцій, що передаються статевим шляхом у ВІЛ-інфікованих осіб.

13.2. Індивідуальні завдання для підготовки до семінарського заняття:

Застосування топічних лікарських засобів у лікуванні шкірних захворювань.

Приклади.

Морфологічні елементи шкірних висипань. Значення для діагностики захворювань шкіри.

Основні групи антибактеріальних препаратів, показання та протипоказання для їх призначення. Топічні антибактеріальні засоби.

Хронічна мігруюча еритема (Хвороба Лайма): шкірні прояви, діагностика, лікування.

Діагностика та сучасне лікування акне.

Алопеції у клінічній практиці сімейного лікаря.

Онїходистрофії як прояв захворювань внутрішніх органів.

Клінічні особливості та лікування демодекозу.

Системне та місцеве противірусне лікування. Основні принципи застосування.

Класифікація, клінічні прояви та лікування папіломавірусної інфекції.

Трихомікози: диференційна діагностика та принципи лікування.

Кропив'янка. Клінічні прояви. Методи діагностики Лікування.

Препарати, що викликають токсикоалергічні реакції.

Атопічний дерматит. Уніфікований клінічний протокол.

Шкірні прояви при склеродермії.

Дерматоміозит. Діагностика та диф. діагностика.

Дискоїдний червоний вовчак. Патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування.

Клінічні форми псоріазу.

Системне та місцеве лікування псоріазу.

Бляшковий парапсоріаз. Особливості діагностики та лікування.

Атипові форми червоного плоского лишая. Особливості діагностики. Лікування.

Діагностика базальноклітинного раку шкіри.

Діагностика меланоми шкіри.

14. Питання до заліку

1. Анатомія, фізіологія, гістологія шкіри та її придатків.
2. Морфологічні елементи шкірних висипань.
3. Особливості обстеження дерматовенерологічних хворих.
4. Принципи місцевого лікування захворювань шкіри в залежності від клінічних проявів та гостроти процесу.

5. Етіологія, патогенез, клінічна картина, лабораторна діагностика, диференційна діагностика, лікування, профілактика піодермій.
6. Інфекційні еритеми: клініка, діагностика, лікування.
7. Захворювання придатків шкіри.
8. Васкуліти шкіри: клінічні особливості, діагностичні критерії.
9. Мікроспорія. Етіологія, клініка, діагностичні критерії, лікування.
10. Трихофітія. Етіологія, клініка, діагностика, лікування.
11. Кандидозні ураження шкіри. Класифікація, діагностика, лікування та профілактика.
12. Оніхомікози. Діагностика та лікування.
13. Протигрибкові засоби для системного та місцевого лікування мікозів шкіри.
14. Атипові форми корости.
15. Засоби для місцевого лікування паразитарних захворювань шкіри.
16. Герпесвірусна інфекція. Етіологія. Атипові форми оперізуючого герпесу.
17. Папіломавірусна інфекція. Класифікація. Препарати для системного та місцевого лікування. Деструктивні методи лікування.
18. Протівірусні препарати системної та місцевої дії.
19. Дерматити. Класифікація, клінічна картина, лікування.
20. Токсикодермії. Причини виникнення, клініка, діагностичні критерії, лікування.
21. Екземи: класифікація, клініка, діагностика, лікування.
22. Атопічний дерматит. Діагностичні критерії, клінічні форми, лікування.
23. Вогнищева склеродермія. Патогенез, клінічні форми, лікування.
24. Шкірні прояви дерматоміозиту.
25. Червоний вовчак: клініка, діагностика та лікування.
26. Псоріаз. Патогенез, класифікація, клініка, діагностичні прийоми, лікування.
27. Парапсоріаз. Класифікація, клініка, діагностика, лікування.
28. Червоний плоский лишай. Типові та атипові форми. Клініка, діагностика, принципи лікування.
29. Доброякісні новоутворення шкіри.
30. Преканкрози.
31. Злоякісні новоутворення шкіри.
32. Загальний перебіг сифілісу.
33. Класифікація.
34. Клінічні прояви первинного періоду сифілісу.
35. Клінічні прояви вторинного періоду сифілісу.
36. Третинний сифіліс.
37. Серологічна діагностика сифілісу.
38. Лікування та профілактика сифілісу.
39. Вроджений сифіліс.
40. Гонорея: клінічні прояви та класифікація.

- 41.Лабораторна діагностика гонореї.
- 42.Лікування та профілактика гонореї.
- 43.Урогенітальний хламідіоз. Клініка, діагностика, лікування.
- 44.Хвороба Рейтера.
- 45.Сечостатевий мікоплазмоз. Клініка, діагностика, лікування.
- 46.Трихомоніаз. Етіологія, діагностика, клінічна картина. Лікування.
- 47.Бактеріальний вагіноз. Клініка, діагностика, лікування.
- 48.Урогенітальний кандидоз. Клінічні прояви, лабораторна діагностика, лікування.
- 49.Вірусні ураження сечостатевої системи. Клініка, діагностика, лікування.
- 50.ВІЛ-інфекція/СНІД – загальна характеристика хвороби.
- 51.Особливості перебігу захворювань шкіри у ВІЛ-інфікованих осіб.
- 52.Особливості перебігу інфекцій, що передаються статевим шляхом у ВІЛ-інфікованих осіб.

15. Рекомендована література

15.1. Основна (базова) література:

1. Дерматологія, венерологія. Підручник / За редакцією В.І. Степаненка. – К.: Д 36 КІМ, 2012. – 848 с., 253 іл.
2. Коляденко В.Г., Степаненко В.І., Федорич П.В., Скляр С.І. Шкірні та венеричні хвороби. – К.: МП Леся, 2011. – 424 с.
3. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги. Атопічний дерматит. – К: КІМ. – 2016. – 56с.
4. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги Псоріаз, включаючи псоріатичні артропатії. – К: КІМ. – 2016. – 72с.
5. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги. Базальноклітинний рак шкіри. – К: КІМ. – 2016. – 38с.
6. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги. Меланома. – К: КІМ. – 2015. – 56с.

16.2. Додаткова література:

1. Калюжна Л.Д. Хвороби похідних шкіри: навч. посіб. Київ: Грамота, 2008. 120 с.
2. Калюжна Л.Д., Білоклицька Г.Ф. Хвороби шкіри обличчя, слизової оболонки ротової порожнини та червоної облямівки губ / Навч. посіб. Київ: Грамота, 2007. 280с.: іл..
3. Мавров І.І. Статеві хвороби: навч. посіб. Тернопіль: «Укрмедкнига», 2005. 716с.

4. Савчак В., Галникіна С. Хвороби шкіри. Хвороби, що передаються статевим шляхом: підручник. Тернопіль: ТДМУ, Укрмедкнига, 2009. 508с:59 іл.

5. Еталони практичних навиків для лікарів загальної практики – сімейної медицини (навчально-методичний посібник) / за ред. Ю.В. Вороненка, Г.І. Лисенка, Київ. 2012. 285с.

6. Фицпатрик Т., Джонсон Р., Вулф К., Полано М., Сюрмонд Д. Дерматология: атлас-справочник. – Пер. с англ. Мак-Гроу-Хилл. -Практика: Москва., 1999. 1088с., 612 илл.

16.3. Сайти з доказової медицини:

<https://www.cochrane.org/> - Міжнародне Кокранівське співробітництво

<https://www.cochranelibrary.com/> Кокранівська бібліотека. Містить декілька баз даних:

1. Cochrane Database of Systematic Reviews (CDSR) – систематичні огляди щодо ефектів лікування

2. DARE (Database Abstracts of Reviews of Effectiveness) – систематичні огляди інших виконавців щодо питань діагнозу, прогнозу та ефекту

3. Cochrane Controlled Trials Register (CCTR) – реєстр контролюючих досліджень

<https://www.bestevidence.com/> - електронна версія двох друкованих видань ACP Journal Club и Evidence-Based, містить детальні реферати і повнотекстові варіанти систематичних оглядів з високою якістю методології

<https://www.uptodate.com/home> - Міжнародне Кокранівське співробітництво

<https://www.acpjournals.org/loi/ajc> - електронний ресурс, який містить структуровані реферати високоякісних досліджень, коментарі спеціалістів з обговоренням перспектив практичного використання отриманих результатів

<https://www.bmj.com/> - щотижневий реферативний науковий журнал, як надає результати досліджень з лікування найпоширеніших клінічних захворювань чи станів

<https://www.nejm.org/> - найбільш цитоване і впливове періодичне видання із загальної медицини у світі

<https://www.acpjournals.org/journal/aim> - електронний ресурс, який забезпечує вільний доступ до медичних статей, клінічних рекомендацій через 6 місяців після їх публікації

<https://www.nice.org.uk/> - база клінічних рекомендацій Національного інституту здоров'я і якості медичної допомоги Великобританії

<https://www.who.int/hinari/ru/> - система, що забезпечує безкоштовний доступ більше ніж до 7 000 журналів з медицини

<https://www.nlm.nih.gov/> - база даних Національної медичної бібліотеки США

<https://www.mediasphera.ru/journals/mjimp/mjimp-mn.htm> -

Международный журнал медицинской практики

<https://www.umj.com.ua/> - Український медичний часопис

16.4. Бази даних:

База даних «Здоров'я для всіх. Україна»: Офіційний сайт Центру медичної статистики МОЗ України. URL: <http://medstat.gov.ua/ukr/news.html?id=203>

Державна служба статистики України: офіційний сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Европейская база данных «Здоровье для всех». Копенгаген: ЕРБ ВОЗ. URL: <http://www.euro.who.int>

Міжнародна асоціація «ЗДОРОВ'Я СУСПІЛЬСТВА»: <http://healthy-society.com.ua/>

Основні причини смертності від неінфекційних захворювань: інформ. бюл. ВОЗ. <http://www.who.int/>

Центр громадського здоров'я МОЗ України: <https://phc.org.ua/>

Центр контролю та профілактики захворювань: www.cdc.gov

16.5. Тренажер з використання міжнародної класифікації ІСРС-2:

<https://plr.com.ua/index.php/journal/article/view/46/44>

https://moz.gov.ua/uploads/1/5401-trenazer_z_vikoristanna_icpc_v1_3.pdf

<https://icpc-trainer.herokuapp.com>

<https://icpc-2.appspot.com>

16.6. Сервіс з надання допомоги у припиненні куріння

Я кидаю курити. Сервіс з надання допомоги у припиненні куріння: веб-сайт. URL: <http://stopsmoking.org.ua>

16.7. Інформаційний ресурс

1. Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми «Дерматовенерологія» та відповідне методичне забезпечення до неї - знаходиться у відповідних розділах на навчальному порталі УВМА (<https://mcdl.mil.gov.ua/course/index.php?categoryid=79>)

2. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Атопічний дерматит», 2016. <https://dec.gov.ua/mtd/atopichnyj-dermatyt/>

3. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Акне», 2016. <https://dec.gov.ua/mtd/akne/>

4. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Базальноклітинний рак шкіри», 2016. <https://dec.gov.ua/mtd/bazalnoklitynnnyj-rak-shkiry/>

5. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Бульозний епідермоліз», 2016. <https://dec.gov.ua/mtd/buloznyj-epidermoliz/>

6. Електронний документ «Проект. Урогенітальний хламідіоз. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>

7. Електронний документ «Проект. Урогенітальний кандидоз. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>
8. Електронний документ «Проект. Захворювання шкіри та слизових оболонок, що спричинені вірусами папіломи людини. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>
9. Електронний документ «Проект. Урогенітальний мікоплазмоз. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>
10. Електронний документ «Проект. Сифіліс. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>
11. Електронний документ «Проект. Гонококова інфекція. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>
12. Електронний документ «Проект. Урогенітальна трихомонадна інфекція. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах», 2017. <https://dec.gov.ua/mtd/infekcziyi-shho-peredayutsya-statevym-shlyahom/>
13. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Медикаментозна алергія», 2016. <https://dec.gov.ua/mtd/medykamentozna-alergiya/>
14. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Меланома.», 2015. <https://dec.gov.ua/mtd/melanoma/>
15. Електронний документ «Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах. Псоріаз», 2016. <https://dec.gov.ua/mtd/psoriaz/>

16. Глосарій

Джерело інформації – об’єкт або суб’єкт, який надає інформацію з певного питання (книга, обчислювальна програма, база даних, періодичні наукові видання).

Захворюваність – число випадків захворювання, виявлених протягом певного часу (як правило, протягом року) серед певної групи осіб, у яких може виникнути це захворювання; обчислюється у відсотках.

Здоров’я - стан повного фізичного, психічного та соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб або фізичних дефектів.

Інтервенція – використання, в медичній практиці (клінічних дослідженнях) нових технологій охорони здоров’я.

Клінічна настанова - документ, що містить систематизовані положення стосовно медичної та медико-соціальної допомоги, розроблені з використанням методології доказової медицини на основі підтвердження їх

надійності та доведеності, і має на меті надання допомоги лікарю і пацієнту в прийнятті раціонального рішення в різних клінічних ситуаціях

Клінічні рекомендації - документ, що містить систематизовані положення стосовно медичної та медико-соціальної допомоги, розроблені з використанням методології доказової медицини на основі підтвердження їх надійності та доведеності, і має на меті надання допомоги лікарю і пацієнту в прийнятті раціонального рішення в різних клінічних ситуаціях

Комплаєнс (compliance – згода) – ступінь дотримання хворим режиму і умов раціонального приймання лікарського препарату (комплексної схеми лікарської терапії), призначених лікарем. Це також комплекс заходів, направлених на бездоганне і усвідомлене виконання хворим лікарських рекомендацій для максимально швидкого і повного одужання (у разі гострого захворювання) або стабілізації стану (при хронічному захворюванні).

Локальний протокол медичної допомоги (клінічний маршрут пацієнта) – нормативний документ регіонального рівня, що спрямований на забезпечення надання безперервної, ефективної та економічно доцільної медичної допомоги при певних захворюваннях та інших патологічних станах відповідно до уніфікованого клінічного протоколу медичної допомоги, забезпечує координацію і впорядкованість за часовим графіком технологій та методів надання медичної допомоги.

Нозологічна форма – певна хвороба, виділена на основі встановлених етіології, патогенезу і клінічної картини; номенклатурна одиниця в міжнародній класифікації хвороб МКХ-10.

Прогноз – науково обґрунтоване припущення у часі на майбутнє про перебіг і результат захворювання, а також про ефективність лікування, що проводиться.

Протокол – документ, в якому детально описуються алгоритм і правила організації та проведення клінічних випробувань.

Профілактика - сукупність заходів, спрямованих на запобігання захворюванням та зміцнення здоров'я

Профілактика первинна - комплекс медичних і немедичних заходів, спрямованих на запобігання захворюванням шляхом усунення причин та умов їх виникнення й розвитку, а також завдяки підвищенню стійкості організму до впливу чинників навколишнього природного, виробничого та побутового середовища, здатних викликати патологічні реакції.

Профілактика вторинна - комплекс медичних, соціальних, санітарногігієнічних, психологічних та інших заходів, спрямованих на раннє виявлення та уповільнення розвитку захворювання.

Профілактика третинна - комплекс медичних, соціальних, психологічних й інших заходів, спрямованих на запобігання погіршення перебігу та загострень, ускладнень і хронізації захворювань, обмежень життєдіяльності, що викликають дезадаптацію хворих в суспільстві, зниження працездатності, у тому числі інвалідизацію та передчасну смерть

Профілактика хвороб - система заходів, спрямованих на запобігання захворювань (наприклад, у випадку інфекційних захворювань – за допомогою вакцинації або боротьби з переносниками збудників інфекції). Зазвичай профілактика захворювань відбувається через вивчення та мінімізацію факторів ризику виникнення кожного окремого захворювання. Такі фактори можуть мати характер біологічних, поведінкових, структурних. Оскільки виникнення таких факторів у різних груп людей також визначається певними факторами, як правило, 27 соціальними, які фактично є причинами причин, на даний час у світі широко застосовують підхід соціальних детермінант здоров'я

Скринінг - обстеження з метою виявлення нерозпізнаних випадків захворювань (безсимптомних, латентних) або інших ознак, пов'язаних зі здоров'ям, шляхом використання тестів або інших процедур – обстеження людей, які не мають симптомів захворювання, для його раннього виявлення та лікування. Цільовою популяцією для проведення скринінгу є популяція «підвищеного ризику». Скринінг не застосовується для діагностики захворювань; цей методичний підхід «сортую» зовнішньо практично здорових осіб на тих, хто ймовірно хворий, і тих, хто ймовірно здоровий. Скринінг має сенс лише у тому випадку, коли виявлене захворювання (у тій стадії, в якій воно виявлене) можна лікувати і раніше розпочате лікування покращує прогноз.

Спостереження – метод ретроспективного фармакоепідеміологічного дослідження, оснований на аналізі і узагальненні раніше отриманих результатів.

Якість життя – інтегральна характеристика фізичного, психологічного, емоційного і соціального статусу пацієнта, основана на його власному суб'єктивному сприйнятті свого стану.

Провідні лектори:

Професор кафедри ВЗП-СМ, кандидат медичних наук, доцент

Павло ФЕДОРИЧ

Доцент кафедри ВЗП-СМ, кандидат медичних наук, доцент

Лариса ГРЕЧАНСЬКА